

Sygnatura akt VIII Ga 53/15

Sygnatura akt VIII Ga 54/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2015 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa B. J.

przeciwko S. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda oraz apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 30 września 2014r. sygnatura akt V GC 877/13.

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach I i II w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 797,95 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 września 2012 roku, oddalając powództwo w pozostałej części oraz zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 216,80 zł (dwieście szesnaście złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem kosztów postępowania,

II. oddala apelację pozwanej w pozostałej części,

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 122 zł (stu dwudziestu dwóch złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego,

IV. oddala apelację powoda w całości.

VIII Ga 53/15

VIII Ga 54/15

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się bezzasadna i podlegała oddaleniu, zaś apelacja pozwanej okazała się częściowo uzasadniona.

Zaznaczyć należy, że sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, zaś Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego, zatem zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie niniejszego orzeczenia powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa

Katalog zarzutów, które skarżący może uczynić podstawą apelacji jest w postępowaniu uproszczonym ograniczony do zarzutu naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy (art. 505⁹ § 1 k.p.c.). Enumeratywne wyliczenie zarzutów mogących stanowić podstawę apelacji oznacza, że w postępowaniu uproszczonym ten środek odwoławczy ma charakter ograniczony, a sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach wyznaczonych przez treść podniesionych zarzutów apelacyjnych.

Przed przystąpieniem do rozważania podniesionych w apelacji zarzutów należy w pierwszej kolejności wskazać, że w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy zasadniczo prawidłowo ocenił wszystkie zebrane w sprawie dowody. Korekta orzeczenia dokonana przez Sąd Okręgowy obejmuje niezasadnego obciążenia pozwanego kwotą 950 złotych tytułem kosztów opinii prywatnego eksperta, korekta dotyczy także daty zasądzenia ustawowych odsetek za zwłokę.

Sąd Rejonowy trafnie zakwalifikował umowę łączącą strony jako umowę przewozu międzynarodowego, do której zastosowanie znajdują przepisy Konwencji międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) sporządzonej w G. dnia 19 maja 1956 roku.

Odnosząc się do zarzutów zaprezentowanych zarówno przez powoda jak i pozwanego w apelacji, wskazać należy, że skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd przepisu art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, jedynie bowiem takie uchybienia mogą być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Innymi słowy, dokonanie przez Sąd oceny dowodów w sposób sprzeczny z intencją strony, prowadzący w konsekwencji do poczynienia ustaleń faktycznych odmiennych od prezentowanych przez stronę nie oznacza naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów. Strona powoda wskazywała, że Sąd Rejonowy niezasadnie naruszając normy art. 471 k.c w związku z art. 361 k.c pomniejszył dochodzone pozwem od pozwanej odszkodowanie za wyrządzoną przez pozwaną szkody zasądzając od pozwanego jedynie połowę kwoty wydatkowanej przez powoda na koszt opinii rzeczoznawcy. Skarżący wskazał, że wykonał w całości usługę, zaś szkoda nie powstałaby gdyby pozwany nie zażądał przewiezienia większej niżeli się umówiono ilości towaru, a następnie nie odmówił zapłaty.

Strona pozwana wskazywała, że Sąd Rejonowy niezasadnie obciążył ją kosztami stanowiącymi połowę wydatków powoda na prywatną ekspertyzę, w sytuacji, gdy jest ona nierzetelna. Ponadto wskazano, że brak dowodu w jakiej dacie powód uiścił koszty ekspertyzy.

Sąd Rejonowy uzasadniając zasądzenie kwoty 950 złotych stanowiącej połowę kosztów opinii eksperta wskazał, że w zaistniałej sytuacji powód wobec sprzecznych stanowisk stron zasadnie zwrócił się do niezależnego eksperta w celu uzyskania opinii w sprawie, przy czym Sąd ten nie wskazała, z jakich powodów obie strony powinny ponieść te koszty w równym stopniu. W tym miejscu należy odwołać się do zeznań świadka J. N., który wskazał, że raport był sporządzany na potrzeby postępowania likwidacyjnego dla ubezpieczyciela. W niniejszej sprawie powód w żaden sposób nie wykazał, aby poniósł koszty sporządzenia prywatnej opinii. Z faktury VAT wystawionej przez C. L. Marina wystawionej w dniu 23 sierpnia 2012 roku wynika, że zapłata kwoty wskazanej na fakturze ma nastąpić w terminie 45 dni. W świetle zeznań świadka o sporządzeniu raportu na potrzeby ubezpieczyciela oraz braku dowodu uregulowania opłaty za fakturę bezpośrednio przez powoda brak jest jakichkolwiek przesłanek do stwierdzenia, że koszt sporządzenia opinii powinien być pokryty przez pozwaną. Ponadto jak wynika z okoliczności sprawy pozwana w dniu 24 sierpnia 2012 roku wystosowała reklamację odnośnie świadczonej przez powoda usługi transportowej. Raport z inspekcji został wykonany także w dniu 24 sierpnia 2012 roku, zaś jako przyczynę sporządzenia raportu wskazano dostarczenie zmniejszonej ilości towaru. Zatem wykonanie raportu obejmowało zgłoszenie reklamacyjne pozwanej i nie może być rozumiane jako jej zawinione działanie. Brak jest jakichkolwiek przekonujących dowodów i twierdzeń strony powodowej aby kosztami postępowania reklamacyjnego obciążać pozwaną.

Sąd Okręgowy skorygował także ustawowe odsetki za zwłokę od należności z tytułu należności za przewóz, zasądzając je od dnia 25 września 2012 roku, albowiem z wezwania do zapłaty z dnia 17 września 2012 roku wynika, że powód

oczekuje od pozwanej zapłaty do dnia 24 września 2012 roku. Termin ten także zbiega się z upływem terminu zgłoszonej reklamacji.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. uwzględniono w części apelację pozwanej a w oparciu o normę 385 k.p.c. oddalono apelację pozwanej w pozostałej części w punkcie II wyroku oraz w punkcie IV w całości apelację powoda jako nieuzasadnioną.

Konsekwencją zmiany wyroku była konieczność zmiany orzeczenia o kosztach procesu za postępowanie przed Sądem Rejonowym. Strona powodowa utrzymała się ze swoim roszczeniem w 30%, w takim też stosunku rozstrzygnięto o kosztach procesu na podstawie normy art. 100 k.p.c. Koszty poniesione przez powoda obejmują uiszczoną opłatę od pozwu- 100 złotych , oraz wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową (617 zł) łącznie poniesione przez powoda koszty zamykają się w kwocie 717 złotych z czego 30% to 215,10 złotych. Koszty pozwanej obejmują wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową w kwocie 617 złotych z czego 70% wynosi 431,90 złotych. Różnicę kwot 216,80 złotych zasądzono w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego wydano w oparciu o przepis art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.). Pozwana utrzymała się w 67% ze swoim roszczeniem w postępowaniu apelacyjnym, poniosła koszty w wysokości 330 złotych (wynagrodzenie pełnomocnika oraz opłata od apelacji) z czego 67% wynosi kwotę 221 zł. Powód jeśli chodzi o apelację wywiedziona przez pozwana utrzymał się w 33% ze swoim żądaniem, koszty powoda wyniosły 300 złotych (wynagrodzenie pełnomocnika) z czego 33% wynosi 99 złotych. Różnicę kwot – 122 złotych zasądzono w punkcie III wyroku.

Strona pozwana nie wniosła odpowiedzi na apelację powoda, zatem nie orzeczono o kosztach postępowania apelacyjnego wywołanego apelacją powoda.

(...)

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)